

reportage

Text:
Eva
ClaeracFoto:
Stefan
Källstigen

Nej, vi är inte framme snart

Den 13 september startar två familjer en nio månader lång bilresa vars slutmål är Kapstaden i Sydafrika. Fyra vuxna och fyra små barn på sina livs äventyr.

Duren i Afrika hägrar för barnen. Treåriga Rasmus har redan fått sitt rum inrett som en djungel. För de fyra vuxna är det en dröm som går i uppfyllelse, de är alla äventyrliga resenärer som träffats genom fallskärmshoppningen.

Trots att det är sju månader kvar är Angela Bäckström och Mattias Waller och deras vänner Lena och Pekka Rinne mitt uppe i förberedelserna.

De har gått på kurs för att lära sig köra sina Land Rovers i oländig terräng, som till exempel sandöken eller lera. De har påbörjat omfattande vaccineringar där bland annat rabies ingår. Och så har de köpt en del av all den utrustning som behövs för en så lång resa i den delen av världen.

– Vårt mål är att fira jul i Kenya och Tanzania, säger Mattias Waller. Där är det lättare att få tag på kött och andra "vanliga" saker som vi vill ha då.

När de har nått fram dit har han, Angela, Rasmus och åtta månader gamla lillasystern Molly varit på resande fot i sin vita land rover i över tre månader.

Vi träffar familjen hemma i deras idylliska hus nära Siggesta gård. Det är en märkligt känsla att sitta med dem i deras vardagsrum och prata om äventyren i Afrika samtidigt som snön väljer ner och bäddar in hela landskapet utanför fönstret. Den spontana tanken är "hur vågar de?". Varför ger sig fyra föräldrar i väg på en så omfattande resa med fyra barn som inte är äldre än sex år?

Äventyrliga familjerna

- **Familjen Bäckström-Waller, Värmdö, Angela, sällare.**
Mattias, egen företagare inom måleri. Rasmus, snart tre år.
Molly, åtta månader.
- **Familjen Rinne, Södermalm.**
Pekka, IT-arkitekt.
Lena, byggnadsingenjör.
Frida, fem år.
Moa, snart fyra år.

Snön faller över en av de två bilar som i mitten av september ska styra kosan mot ett helt annat klimat. Fyra vuxna och fyra barn ska göra en nio månader lång upptäcktsresa i Afrika.

För Angela och Mattias del finns svaret att hitta i två händelser. Den första utspelade sig 2004 när de just blivit ett par och gett sig i väg på en jordens runt-resa. De hade nätt fram till Phnom Penh i Kambodja.

– Vi var på Foreign correspondent club och såg en stor jeep som stod parkerad utanför, berättar Angela. Jag drog mitt finger längs med bilen för att få lite damm från ägarnas långa resa.

Där bestämde de sig att de också skulle göra en lång bilresa. Inom fyra år. Då hade de ännu inga barn.

Den andra händelsen som styrte deras beslut genomföra resan ägde rum när Rasmus var bebis. Då stack de i väg med honom och en ryggsäck på en två månaders resa till bland annat Filippinerna.

– Det var inga problem, säger Mattias. Man får ju ett helt annat bemötande när man reser med barn.

Vad är då den stora skillnaden att resa med barn?

– Kvällarna. Dagen tar slut när barnen ska sova för natten. Klockan nio är det bara att glömma kvällslivet ute och ta fram sin pocketbok.

Efter den resan satte planerna i gång på allvar och en dag berättade de om dem för vännerna.

– Deras reaktion blev "ja, men det där är ju vår resa", berättar Angela, och då kom vi på att vi kunde göra den tillsammans.

De två familjerna känner varandra väl. Angela, Pekka och Lena har känt varandra sedan 1999. De var med i samma fallskärmshopparklubb. Mattias lärde känna dem när han träffade Angela. De har umgåtts och gjort mycket tillsammans.

– Vi har flera goda vänner men en del av dem skulle det aldrig gå att resa så här med, säger Mattias. Men med dem känner vi oss trygga att göra det.

De ser många fördelar med att vara två familjer. Dels kan de hjälpa och stötta var-

andra under de tuffaste strapatserna, dels kan de vara barnvakter åt varandra och få vuxentid. De kan också omfördela sig om det behövs. Till exempel i en tjej- och en killbil. Men de är också inställna på att de ibland kan vilja sära på sig, familjevis. Och då vet de att det inte kommer att vara något problem.

– Ska man klara av en sådan här sak gäller det att alla kan vara öppna mot varandra, säger Angela.

Även om de är borta från Sverige i nio månader ska de inte vara på resande fot hela tiden. Barnen kommer att få bestämma takten och det första längre stoppet gör de i Egypten på Sinaihalvön sydspets vid Röda havet.

Därför ska de ta sig med båt via Suezkanalen till Alexandria och den afrikanska kontinenten. De räknar också med att stanna i Sydafrika en eller två månader på slutet.

För att klara av att resa genom områden där det är långt till närmaste mataffär och bensinstation krävs mycket packning.

– Vi ska ha med oss allt som vi behöver under två veckor, säger Mattias.

Det är bland annat 150 liter diesel, 70-80 liter vatten, vattenreningsverk, solceller och kylskåp. Sova kommer de att kunna göra på taker där ett vikbart tält ska installeras, avskilt från farliga ormar, spindlar och lejon. Men de kan också sova inne i hotell- och ibland kommer de att bo på bil- eller utrustning.

– Packningen måste vara superstrukturerad, säger Angela. En låda var till egna saker blir det och så får barnen en extra till sina leksaker. All packning måste sitta fast ordentligt.

Men att köpa all utrustning och sedan ta ledigt i nio månader och ge sig ut på resa måste kosta en hel del. Hur har ni råd?

– Vi räknar med att resan totalt kommer att kosta oss drygt en kvarts miljon kronor,

1 500 mil genom tre kontinenter

I september lämnar expeditionen Stockholm och kör genom Europa mot Turkiet, Syrien och Jordanien.

Familjerna når den afrikanska kontinenten via Egypten.

Efter en tid vid Röda havet kör de söderut genom Sudan, Etiopien, Kenya och Tanzania.

Efter det har de inte bestämt detaljerna, men kommer att passera Botswana och Namibia på väg mot målet: Kapstaden i Sydafrika.

Körsträckan blir minst 15 000 kilometer.